

[Leif Hermann]

Jeg skal indledningsvis sige tak for den velvillige modtagelse, forslaget har fået i den udformning, det har i denne fremsættelsesomgang.

Inden jeg går over til at svare ministeren og ordførerne, skal jeg lige fremhæve, hvorved dette forslag adskiller sig fra det forslag, vi drøftede i maj. Det adskiller sig ganske væsentligt på to områder.

Det ene er, at vi ikke henlægger efterforskningskompetencen til den vicestatsadvokatur, som vi også havde med i forslaget i maj måned. Efterforskningskompetencen forbliver dér, hvor den er, nemlig hos politiet. Det var noget af det, vi lærte af debatten, nemlig at den form for opdeling eller indretning af myndighederne var man ikke begejstret for, hverken fra ministerens eller fra ordførernes side.

Det andet er uddannelseselementet, der naturligvis også klart gør forslaget anderledes end det, vi kom med sidste gang.

Jeg forstår derfor ikke helt, når ministeren siger, at forslaget er uændret i hovedindholdet. Det er rigtigt, at sigtet med forslaget er uændret, men måden, dette sigte bæres frem på, er altså en anden end den, vi brugte i maj måned.

Ministeren siger, at han er uenig i, at man udskiller bestemte områder hos politi og anklagemyndighed, men det gør vi faktisk heller ikke med forslaget, bortset fra oprettelsen af vicestatsadvokatembedet. Det skal opfattes som en understregning af vigtigheden af retshåndhævelsen i disse sager, en logisk konsekvens af det forhold, at både justitsministeriet og miljøministeriet arbejder med cirkulæremateriale om retshåndhævelsesproblematikken som en konsekvens af de ændringer i miljøbeskyttelsesloven, vi vedtog i sommer, primært § 50 a og § 83 om ændrede bødestørrelser.

Det forekommer os at være en logisk konsekvens, at man siger: fint nok, så kan vi lige så godt lægge påtalekompetencen hos specielt statsadvokaten og styrke den af hensyn til evnen til at vurdere overtrædelsernes grovhed.

Dernæst siges der ikke noget om, at politiet skal indrettes specielt. Det siges, at kredsen og arbejdet i kredsen skal tilrettelægges sådan, at man kan gøre noget ved disse miljølovssager. Derudover fastlægger vi i be-

slutningsforslaget en lang række bestemmelser om samarbejdsforhold.

Derfor kan det undre noget – jeg tror, det var fru Bente Nielsen, der afviste det, idet fru Bente Nielsen hævdede, at der var tale om indblanding i stor detaljeringsgrad i forvaltningen af politiets opgaver og en sammenblanding af tilsyns- og efterforskningsopgaver. Ja men netop det forhold, at arbejdet med tilsynsopgaverne skal styrkes – jævnfør det, jeg sagde før om, hvad der foregår i miljøministeriet i øjeblikket – og det forhold, at arbejdet med efterforskningsopgaverne skal styrkes, kræver et øget samarbejde mellem tilsyns- og efterforskningsmyndighederne. Jeg kan ikke rigtig se det græselige i, at man blander sig i det ved at foreskrive, at nu må vi have fastlagt nogle samarbejdsrutiner.

Almindeligvis bliver vi i socialistisk folkeparti altid skældt ud for, at vi ikke er særlig samarbejdsvillige, at vi altid er konfliktorienterede. Her foreslår vi noget, alle i grunden synes er pænt og ordentligt, nemlig at lave et samarbejde, og så skal vi også have skældud for det.

Hvad kan der gøres, spørger fru Bente Nielsen. Større efteruddannelsesaktivitet. Det er noget af det, vi har påpeget. Bedre og mere præcise vilkår fra miljømyndighederne. Det er lige præcis det, miljøministeren er i gang med at lave noget om. Det betyder, at vi kan se, at tingene tegner sig noget tydeligere med hensyn til den fremtidige retsstilling. Jeg forstår ikke, hvorfor fru Bente Nielsen afviser forslaget. I hvert fald kan jeg dårligt forstå, hvorfor fru Bente Nielsen afviser det fuldstændigt, når hun synes, at i hvert fald efteruddannelsesaktiviteterne er væsentlige.

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede mig det spørgsmål, om jeg nu – det kunne jeg forstå – havde tænkt mig ordentligt om, da jeg lavede dette forslag, om jeg havde spurgt i miljøstyrelsen, hvorvidt man kunne bruge en sådan politibetjent. Jeg har selvfølgelig drøftet det med nogle mennesker, der ved noget om det, og så har jeg taget modellen fra justitsministeriet, hvor man i færdselssikkerhedsafdelingen, i trafiksikkerhedskontoret, har en turnusordning med politifolk.

Når vi skal styrke tilsynet, og når vi skal styrke retshåndhævelsen på området, kan jeg ikke se noget bedre end dels at oplære politiet, dels at oplære miljøstyrelsen i, hvordan